

## 9A:1

**En fastighets behov av renvattenförsörjning har ansetts med större fördel kunna tillgodoses genom en enskild anordning än genom den allmänna va-anläggningen. Motsatt bedömning har gjorts i fråga om spillvattenavlopp. Även fråga om fastighetens behov av anordningar för avledande av dagvatten.**

K.P. ägde en fastighet i Snäckstrandsområdet vid Färjestaden. Fastigheten ligger inom verksamhetsområdet för Mörbylånga kommuns allmänna va-anläggning. För Snäckstrandsområdet gällde en byggnadsplan som omfattade ett par hundra fastigheter, de flesta bebyggda för fritidsboende, men med ett växande inslag av permanentbostäder.

Fastigheten var bebyggd med ett fritidshus som hade en boyta om 100 m<sup>2</sup>. Huset innehöll ett stort och fyra små rum och ett kök. På fastigheten fanns en 30 meter djup borrhälsbrunn. Vattnet var indraget i köket. Köks- och toalettavloppet leddes ut i en septiktank, som tömdes en gång om året. Anordningarna var sannolikt från 1965. Några anordningar för att ta hand om dagvattnet på fastigheten fanns inte.

Kommunen avsåg att bygga ut det allmänna va-nätet för hela Snäckstrandområdet. Utbyggnaden beräknades vara klar 1984-85. Ledningar för såväl renvatten som spill- och dagvattenavlopp hade dragits fram till fastigheten och förbindelsepunkter hade upprättats för alla tre ändamålen. K.P. debiterades därefter anläggningsavgift med sammanlagt 15 024 kr för fastighetens anslutning till nyssnämnda ledningar.

K.P. yrkade att Va-nämnden måtte fastställa att hon inte var skyldig att betala anläggningsavgiften och i varje fall inte den del därav som avser renvattenanslutning. Hon gjorde som grund därför gällande att fastigheten inte hade behov av den allmänna va-anläggningen, eftersom fastigheten bara användes några veckor om sommaren och den har egna anordningar för vattenförsörjning och avlopp som var tillräckliga. Vidare hävdade hon att fastigheten inte hade behov av särskilt dagvattenavlopp eftersom dagvattnet togs upp av gräsmattan och tidigare besvär med vattenansamlingar hade försvunnit i och med att vägutbyggnaden i fastighetens närhet blivit klar.

Kommunen bestred yrkandet under påståendet att fastigheten, med hänsyn särskilt till att den ligger inom ett område som är planlagt för permanentboende, hade behov av vattenförsörjning och avlopp och att detta behov inte kunde med större fördel tillgodoses på

annat sätt än genom den allmänna va-anläggningen.

K.P. anförde till utveckling av sin talan huvudsakligen: Fastigheten har anordningar för spillvattenavlopp. Dessa har tidigare godkänts av kommunen och fungerar ännu bra. Också renvattnet i den egna brunnen är bra och rikligt. Sedan fastigheten bebyggdes 1965 har det inte förekommit några problem med dagvattnet. Dräneringsvattnet från fastigheten går ut i marken. Förr gick vattnet ut i ett dike men detta är numera igenlagt.

Kommunen anförde bl a: I samband med att byggnadsplanen skulle fastställas krävde länsstyrelsen att kommunen skulle utvidga verksamhetsområdet för den allmänna va-anläggningen till att avse även nu ifrågavarande bostadsområde. Och kommunen ålades att bygga ut anläggningen. Eftersom kommunen således har tvingats att bygga ut va-anläggningen i området måste kommunen också få finansiera den genom anläggningsavgifter från de berörda fastigheterna. Kommunen kräver dock inte att K.P. faktiskt ansluter sin fastighet till renvattennätet. Hon har nämligen godtagbart vatten i den egna brunnen och kommunen accepterar att hon använder det. Det kan uppstå skador på fastigheterna om inte dagvattnet i området avleds genom den kommunala anläggningen. Behov av dagvattenavledning genom allmän va-anläggning kan sägas generellt föreligga beträffande bebyggelseområdena på Öland.

### **Va-nämnden yttrade:**

Enligt 9 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar är ägare av fastighet inom verksamhetsområdet för allmän va-anläggning skyldig att betala avgift till anläggningens huvudman om fastigheten har behov av anordningar för vattenförsörjning och avlopp samt behovet inte kan med större fördel tillgodoses på annat sätt. Avgiftsskyldigheten inträder när huvudmannen har upprättat förbindelsepunkter och underrättat fastighetsägaren därom.

Enbart det förhållandet att huvudmannen har byggt ut den allmänna va-anläggningen inom ett område medför alltså inte att fastigheterna där kan påföras anläggningsavgifter. Avgiftsskyldigheten skall vara motiverad av den enskilda fastighetens va-behov. Detta behov skall bedömas efter objektiva grunder och med utgångspunkt i fastighetens användningsmöjligheter på sikt. Den omständigheten att fastigheten för närvarande används på ett sådant sätt att kraven på va-anordningarnas beskaffenhet må kunna ställas relativt lågt kan alltså inte tillmätas av-görande betydelse.

Fastigheten är en bostadsfastighet. Den har därför behov av anordningar för vattenförsörjning och spillvattenbelopp. Om detta är parterna ense. De är däremot inte överens om hur behovet kan tillgodoses med största fördel. Dessutom är det stridigt om fastighe-

ten har behov av anordningar för dagvattenavledning.

Vad först gäller vattenförsörjningen är det ostridigt att fastighetens egen brunn lämnar ett såväl kvantitativt som kvalitativt sett godtagbart vatten. Kommunen har med hänvisning härtill heller inte påfordrat någon faktisk anslutning till kommunens renvattenledning. Under sådana förhållanden finner Va-nämnden inte förutsättningar för avgiftsskyldighet för renvattenanslutning vara för handen. K.P:s talan skall därför bifallas i denna del.

Beträffande frågan om avgiftsskyldighet för spillvatten- och dagvattenavlopp noteras till en början att fastigheten ligger inom ett område med byggnadsplan och att den får bebyggas med bostadshus som kan utnyttjas för permanentboende. Området är relativt tätbebyggt och särskilt under sommartid tätt befolkat. Inslaget av permanentboende är under tillväxt. Inom ett område av denna karaktär kan det med hänsyn till nutida krav på avloppsutrustning inte anses godtagbart med sådana anordningar för köks- och toalettavlopp som för närvarande betjänar fastigheten.

Vidare måste inom ett område av det här slaget ställas stora krav på en väl fungerande vattenavrinning. Härtill kommer att även om dagvatten från tak- och markytor till stor del infiltreras i marken så påverkar det dock grundvattenförhållandena och ökar därmed indirekt belastningen på bl a dagvattenledningarna. Med hänsyn till det nu anförda måste anses att fastigheten också behöver anordningar för dagvattenavlopp. På grund härav och då vad som förekommit i målet inte ger anledning till antagande att fastighetens behov av anordningar för spillvatten- och dagvattenavlopp med större fördel kan tillgodoses på annat sätt än genom kommunens va-anläggning, finner Va-nämnden K.P. inte kunna undgå avgiftsskyldighet för nämnda ändamål. Hennes talan skall alltså inte vinna bifall såvitt avser anläggningsavgiften för spillvatten- och dagvattenavlopp.

Med ogillande av K.P:s talan i övrigt fastställde Va-nämnden att hon inte var skyldig att betala avgiften för renvattenanslutning.

*Beslut: 1983-08-17, BVA 89*

*Mål nr: VA 164/82*

K.P. fullföljde talan och yrkade i Vattenöverdomstolen helt bifall till sin vid Va-nämnden förda talan.

Kommunen bestred ändring.

**Vattenöverdomstolen yttrade:**

Parterna har i Vattenöverdomstolen utvecklat sin talan i huvudsaklig överensstämmelse med vad som antecknats i Va-nämndens beslut.

Vattenöverdomstolen finner vad K.P. anfört härstädes ej föranleda till annan bedömning än den Va-nämnden gjort.

Vattenöverdomstolen fastställde Va-nämndens beslut.

*Dom: 1984-06-18, DT Va 20*

*Mål nr: T 40/83*